

de sekundære Prioriteter eller til Driftskreditten. Det vilde være meget sangvinskt at tro det. Jeg har aldrig ment andet end, hvad jeg ogsaa har hørt, at den højterede Minister mener, nemlig at det kun vil blive en Del deraf; jeg tror for øvrigt, det vil blive en ikke saa ganske ringe Del. Der vil altid være Føll, som ikke kunne undvære en vis Rente, som meget nødig lade sig bevæge til at gaa under denne Rente. Det blev fremhævet her under Forhandlingerne om Statslaanet netop som en Anke mod Konverteringen, at det forholdt sig saaledes. Det blev sagt, at disse Føll endogsaa lod sig drive til saa halvsøs Gerning som at købe Argentinerne, Grækere og andre usolide Obligationer. Det er jo saa, at naar Renten gaar ned, og den vil jo gaa ned, hvis det virkelig kan lykkes ved Hjælp af Statsgaranti at faa Kreditforeningsobligationer i stort Omfang anbragte paa det fremmede Marked, vil der altid være en stor Del, som ville sige: Nej, vi ville paa ingen Maade have under 4 pCt., og disse Føll ville i alt Fald handle meget klogt ved — og jeg tror ogsaa, der er Sandsynlighed for, at de selv ville ræsonnere saaledes — at anbringe deres Obligationer i de Serier i Kreditforeningerne, der virke med sekundære Prioriteter. Det kunde dog kun ske — det beder jeg bemærke — under den udtrykkelige Forudsætning, at der selvfølgelig maa kræves en langt hurtigere Amortisation og en langt større Henlæggelse til Reserverfonden, end der nu er Tale om, hvor primære og sekundære sløde ud i et. Jeg tror, at man i et ret stort Omfang vil søge dertil. Den højterede Minister anførte selv, at en stor Del af Pengene forlod Prioritetsobligationer og anbragtes i Sparekasser. Det er sandt; det netop, fordi Føll ville holde deres Kapital disponibel til en mere fordelagtig Anbringelse. Men i den Tid, de ere anbragte i Sparekasserne, anvendes de for en ikke uvæsentlig Del netop til en af de Ting, jeg fremhævede, nemlig til Driftskreditlaan, til personlige Laan.

Der er endnu en Bemærkning, jeg vil gøre. Naar jeg har talt om en Centralkreditforening, var det ikke under den ubetingede Forudsætning, at den skulde omfatte samtlige Kreditforeninger. Jeg vilde finde det ganske naturligt, om det ikke blev ordnet paa denne Maade, men derom kan man jo nu kun have ret vage Meninger. Man kunde jo tænke sig det ordnet saaledes, at der var 2 Statskreditforeninger: En for Landejendoms-kreditforeningerne og en for Røbstadkreditforeningerne.

Alberti: Jeg har begæret Ordet for at udtrykke min Taknemmelighed for de Udtalelser, vi nylig hørte af det ærede Medlem for Viborg Amts Iste Valgkreds (Dalsgaard). Det glæder mig meget at høre, at det ærede Medlem, naar det gjaldt, skulde være villig til at følge os paa det Punkt, der er Hovedsagen for mig, og i min store Glæde derover kan jeg saare let tilgive ham den øjenhnlige Irritation, hvormed han saa paa mig, fordi han syntes at mene, at jeg havde gjort et Indgreb i den Eneret paa Agrarvenlighed, som lader til at tilkomme det ærede Medlem og hans Venner. Forleden Dag var det det ærede Medlem fra Stubbeløbing (N. S. Larsen), som mente, at alle andre Medlemmer end han og hans Venner ikke mente, hvad de sagde, naar de talte om at ville gøre noget for Kommunerne. Hvad de mente, var i Virkeligheden blot at spørre Vejen for alt det gode og store, som det ærede Medlem og hans Venner vilde gøre. Og nu i Dag synes det mig, at det skinnede igennem det ærede Medlems Udtalelser, at han stod paa et lignende Standpunkt. Naar andre Medlemmer, som stod uden for denne snævre Gruppe, sagde, at de ønskede at gøre noget for Agrarerne, mente de i Virkeligheden slet ikke dette, de vilde kun stille dermed. Jeg tror, at det ærede Medlem tager fejl deri, jeg tror, at det ærede Medlem har gjort mig fuldstændig Uret. Jeg har ventet i en hel Maaned eller derover paa at se, at de rigtige Agrarvenner skulde tage sig af Agrarforeningens Forslag, for jeg med et Ord eller en Stabelse rørte derved. Naar det ærede Medlem og den Gruppe, han hører til, saaledes trods alt, hvad de før have villet gøre for Agrarforeningen og Agrarerne, have ladet denne Sag ganske ligge, maatte det dog vel være andre Medlemmer i Tinget tilladt i al Bestendighed at tage Sagen op. Det glædede mig, som sagt, at Sagen er kommen frem, fordi det har vist sig, at i alt Fald det ærede Medlem for Viborg Amts Iste Valgkreds, naar det gjaldt, vilde være velstemt derved, og jeg tror, at den ærede Indenrigsministers Udtalelse i Dag indeholdt den allerstørste Opfordring for alledem her i Tinget, der ere enige i at søge at gøre noget for at lette Kreditforholdene, for saa vidt Prioriteterne angaar, til at søge at enes om at sætte deres Kræfter ind paa et fælles Maaal. — Den højterede Minister har jo stillet sig saaledes dertil, at hvis en vil have en Centralkreditforening, en anden en Hypotekbank, en tredje en Statsgaranti for de nu bestaaende Kreditforeninger, en fjerde